

مزگان فرجی

بی‌بند و بای‌های چنل‌لی، با نصیحت دهمان نمی‌شود

حداقل دوازده جنین یا نوزاد مرد در بین زباله‌ها پیدا می‌کنند. هم‌جنین یکی از پزشکان متخصص زنان می‌افزاید: "به طور تقریبی ۶۰ درصد از بیمارانی که جهت عمل جراحی سقط جنین به مطب خصوصی مراجعت می‌کنند، دختران جوان یا نوجوانی هستند که "خارج از ازدواج" باردار شده‌اند و به این طریق سعی دارند تا از شروع مشکلات بعدی ممانعت به عمل آورند."

بی‌تردید، دختران جوان ما، در معرض افراط یا انفریط‌هایی که جامعه برای آن‌ها قابل شده قرار گرفته‌اند و در کنار آن با توجه به فاصله فرهنگی و فکری نسل جدید و قدیم و نیز محدودیت‌های شرعی و مکتبی، انتخاب یک هویت فرهنگی متعادل برای آن‌ها بسیار دشوار است؛ زیرا بتویان رسمی و غیررسمی فرهنگی کشور هنوز توضیحی برای ارایه یک الگوی جامع قابل دسترس، کسب نکرده‌اند.

بر همین اساس، دختران از یک طرف با نسل قبل از خود، متفاوت شده‌اند و از طرف دیگر در لابد لای تعصبات خانوادگی، رسم و رسومات اجتماعی و اختلاف نظرهای شرعی دچار نوعی سردرگمی شده‌اند و مسیر درستی برای حضور قوی و واقعی در جامعه برای خود یافتنی یابندیا به سختی کسب می‌کنند.

یلدا، دختر ۱۸ ساله‌ای که سال گذشته از خانواده‌اش بریده و راهی تهران شده است، در حالی که در یکی از درمانگاه‌های انتظار پزشک به سرمی برده، می‌گوید: "زمانی که عازم تهران شدم، آینده‌ام را این گونه نمی‌دیدم. در حال حاضر به دلایل گوناگون از اعمال تربیتی صحیح و فراهم کردن یک زندگی تیمه‌گاهی برای فرزندم برنمی‌آم. به همین علت اگر این بجه را حفظ کنم به او ظلم کرده‌ام، زیرا تحت هیچ شرایطی علاقه‌مند نیستم که

در سراسر جهان به دلیل خلقت و ساخت وجودی زنان، جایگاه و موقعیت ویژه آن‌ها در جامعه، همچنین برخورداری از روابط انسانی و اجتماعی قوی نسبت به مردان، نقش مثبتشان در امور خانواده و جامعه بسیار تعیین‌کننده است و از این حیث که زنان در انتقال فرهنگ به نسل‌های آتی از پتانسیل زیادی برخوردار هستند و همواره برای به موقع بیوستن تغییرات لازم در سطح خرد و کلان در جامعه، نیاز به حضورشان فراوان احساس می‌شود. می‌توان گفت که نقش آن‌ها به طور جدی، سرنوشت‌ساز است.

به همین دلیل، تأثیرگذاری زنان در شکل دهی به شخصیت و منش نسل آینده رانمی‌توان انکار کرد. از این رواست که یکی از اساسی‌ترین مقوله‌های حیات بشری در دنیای فلی، مسئله زنان است و

بی‌دلیل نیست که میزان توجه به این موضوع نشان‌دهنده نیاز جامعه در برخورداری از سلامت، پویایی و تعالی است.

اما امروز که اسیب‌های روانی و اجتماعی در جامعه روز به روز در حال گسترش است و در این میان که با نگاهی نه چندان تیزیان هم می‌توان پی به ناهنجاری‌هایی در سطوح گوناگون جامعه برد، جای تجنب نیست که بدانیم آنچه در حال حاضر موجبات نگرانی دلسویان را در این زمینه فراهم ساخته، افزایش سقط جنین در بین دختران جوان و نوجوان است که از کاهش سن گرایش به سوی انحرافات و بی‌اهمیت تلقی شدن نقش مادری در سطح جامعه و خانواده حکایت می‌کند.

در همین زمینه، مقامی آگاه در شهرداری، سال گذشته در گفت‌وگویی با روزنامه "سیاست روز" اعلام کرد. "در هر ماه مأموران

دکتر علی‌پیش زند:

در هر جامعه ای میزان اثرباری الگوهای بستگی به اهمیتی دارد که در آن جامعه، به آن الگوی خاص ندانند می‌شود. به طور مثال، در جامعه افراد سیاسی - مذهبی، بالاترین تاثیر را بر دیگران می‌گذرانند زیرا که بکی از شعارهای موجود در این جامعه عبارت است از "سیاست مه عین دیانت ما است". بنابراین، اگر این افراد متزه و عذالتخواه باشند و از مادیات، سو، استفاده‌ها، پارسی بازی‌ها، پست و مقام‌طلبی‌ها و کلان‌نفس پرستی‌ها، به دلیل باشندگی خون سالمی در کالبد جامعه جاری می‌شود. و گرنه، جامعه از ریشه به سوی فساد و تباہی سوق داده خواهد شد

آسیب‌های جنسی در ایران انجام داده‌اید. لطفاً بگویید که علی‌رغم آن که می‌گوییم مادرای جامعه‌ای معنوی هستیم، چراً این روزها، تعداد قابل ملاحظه‌ای از دختران دارای روابط جنسی متعددند و به دنبال آن عمل سقط جنین رشد داشته است؟

ما می‌گوییم که یک جامعه "معنوی" هستیم، اما آیا هستیم؟ من فکر می‌کنم که وقتی مامی گوییم که دارای یک جامعه معنوی هستیم، بیشتر آرزوهایمان را بیان می‌کنیم تا واقعیت‌ها را. شما از مسائل جنسی سخن به میان آورده‌اید، اما من می‌خواهم فراتراز آن بروم و بگویم که در دنیای امروز همه چیزی یک جامعه‌شیوه و مرتبط به هم است. به عبارتی دیگر، در هر جامعه‌ای، اقتصاد آن شیوه به عملکرد سیاسی آن و عملکرد سیاسی آن شیوه به رویدادهای اجتماعی آن وغیره است.

بنابراین شما معتقد هستید که مسائل اخلاقی در همه ابعاد زیاد شده است و مسائل جنسی هم به پیروی از آن؟

قطعاً همین رامی گوییم و تأکید می‌کنم که در دنیای امروز؛ همگی مابه شدت متاثر از رفتارهای افراد سرشناس جامعه هستیم و از آنها الگو می‌گیریم. توجه کنید که در دنیای امروز، حتی کودکانی که در سنین پیش‌دبستانی هستند، دیگر تنها متاثر از رفتار پدر و مادر خود نیستند، زیرا آن‌ها به مجردی که تلویزیون را روشن می‌کنند و یا به خیابان، مهدکودک یا جاهای دیگر می‌روند، افراد دیگری غیر از پدر و مادرشان، الگوی رفتاری آن‌ها می‌شوند. پیداست که هر قدر بچه‌ها بزرگ‌تر می‌شوند، از تأثیر رفتار پدر و مادر کاسته می‌شود و الگوهای رفتار موجود در جامعه جای آن رامی گیرد. بگذیرم که خود پدر و مادر هم متاثر از رویدادهای الگوهای اجتماعی هستند. بنابراین، شکی نیست که هر قدر این الگوهای رفتاری موجود در جامعه ناسالم‌تر باشد، رفتار اجتماعی مردم آن جامعه هم، همین رنگ و بورا می‌گیرد.

منظور شما از الگوهای رفتاری موجود در جامعه چیست؟

به عبارتی ساده، افراد سرشناس یک جامعه، الگوهای رفتاری هستند. حالا احتمال دارد که این فرد سرشناس، یک سیاستمدار، یک فرد مذهبی، یک دانشگاهی، یک هنرمند یا یک وزر Shakar باشد. به هر حال، رفتار این

نظراره گر سرنوشت تکراری خود در چند سال آینده برای او باشـ. "به حال اگرچه ما با حرکت رو به رشد جمعی از زنان در کشور خود مواجه هستیم و این موج به حرکت خود در عرصه‌های مختلف جامعه‌ای داده، کم نیستند دخترانی که استعدادهای ذاتی شان از رشد لازم برخوردار نشده و بالطبع در شناخت جایگاه خود

به درستی موفق نبوده‌اند و به دنبال آن قادر به ایفای نقش مناسب هم نیستند.

موارد مذکور، بر نقش زنان در ایجاد ناهنجاری‌های دور از عوامل دیگر تأکید ندارد، اما بی‌شك بدون اهتمام و تلاش در مورد مسائل زنان، امکان برخورداری از نسلی سالم، خلاق و پرتحرک و پویا موجود نیست، چرا که آنان نیمی از پیکره جامعه‌اندو تأثیر مستقیمی در سعادت و شقاوت نیمه دیگر این پیکره دارند. لذا معنایی توجه به آنان در واقع توجه به تمام پیکره انسانی جامعه است. همچنین در جهان پرشتاب امروز که عناصر فرهنگی، ناگزیر از تغییر هستند، دستیابی به درگاه و دریافتی درست از تحولات رامی توان از اساسی ترین رسالت نخبگان در سطح جامعه دانست، زیرا در گونه درباره، برداشت‌ها و ذائقه‌ها گریز نپذیر است.

در این میان، اهمیت موضوع باعث شد تا ماهنامه گزارش در مصاحبه‌ای با دکتر شهریار علیایی زند محقق و استاد دانشگاه آسیب جنسی در بین دختران جوان در ایران را مورد بررسی قرار دهد.

خانم دکتر علیایی زند، به نظر می‌رسد که شما گستردۀ ترین تحقیقات را در زمینه مسائل

جمع می‌کنند و این بیشتر شبیه "انتقام کشی" است تا تلاش برای برخورداری از حقوق مساوی و در خور احترام. من در کل با این شیوه و با هر پدیده و رویدادی که زن و مرد را دشمن هم بدانند و آن ها را در مقابل هم قرار دهد مخالف هستم.

چرا این نظرور شد؟

به نظر من در چند سال گذشته، برخی از افراد که ظاهر آسردمدار "حق طلبی" برای زنان بودند، هم به پیراهن رفته‌اند. آنها به قدری از صبح تاشم، از ظلم مرد و رفتارهای ظالمانه او صحبت کردند تا همه شدن دشمن یکدیگر و این ضربه مهلهکی بود بر بدن جامعه. از طرفی دیگر، سردمداران سیاسی - مذهبی ما هم، مرتکب یک اشتباه کلان شدند و آن، این بود که به جای تمرکز بر رفتار خودشان و اجتناب از تعارض بین گفته‌ها و اعمالشان مرتکب برای مردم از گوهای تاریخی

اشخاص، بر عملکرد همه اثر می‌گذارد. به همین دلیل، مسئولیت آدم‌های سرشناس، بسیار خطیر است زیرا اگر این افراد خطا کنند، تباہی همه جامعه را فرا می‌گیرد.

آیا این افراد سرشناس، همگی به یک میزان، بر رفتار و عملکرد

جامعه اثر می‌گذارند؟

پیدا است که خیر در هر جامعه‌ای میزان اثرباری گوها، مستگی به اهمیتی دارد که در آن جامعه، به آن گویی خاص داده می‌شود. به طور مثال، در جامعه افراد سیاسی-مذهبی، بالاترین تأثیر را بر دیگران می‌گذارند، زیرا که یکی از شعارهای موجود در این جامعه عبارت است از "سیاست ما، عین دیانت ما است". بنابراین، اگر این افراد منزه و عدالتخواه باشند و از مادیات، سوءاستفاده‌ها، پارتی‌بازی‌ها، پست و مقام طلبی‌ها و کلاً نفس پرستی‌ها، به دور ناشنید، خون سالمی در کالبد جامعه جاری می‌شود، نه جامعه از ریشه به سوی فساد و تباہی سوق وارد شد.

شما به طور کلی، شرایط جوانان ما را به لحاظ اخلاقی چگونه می‌بینید؟

من در کل می‌گویم که مامرد خوبی داریم، به ویژه جوانانمان، انصاف‌بچه‌های خوبی هستند. اما من بسیار نگران هستم زیرا ما خودمان با دست خود داریم آن‌ها را به سوی عصیان زدگی سوق می‌دهیم. نباید فراموش کرد که جوانان بیش از هر گروه دیگری آمادگی آن را دارند که عصیانگر شوند.

ایشاما علاوه بر مشکلاتی که گوهای رفتاری موجود در جامعه پیش آورده‌اند، مسایل دیگری را نیز می‌بینید که به این شرایط دامن زده باشند؟

بله، قطعاً بله، بیکاری، نامهده نسبت به آینده و فور مواد مخدوشایداز همه مهم‌تر، تبعیض ظالمانه‌ای که در تقسیم ثروت در جامعه موجود دارد، عدمه ترین عنانصری هستند که به این شرایط دامن می‌زنند و بیشتر از همه جوانانمان را کلافه می‌کنند.

حال اگر بخواهیم، منحصر از دختران صحبت کنیم، به ما بگویید که آیا بدیده دیگری هم وجود دارد که به صورت مضاعف، بر شرایط اجتماعی موجود دختران، تأثیر گذاشته باشد؟

من فکر می‌کنم که مفهوم آزادی زن در ایران بدجوری جاافتاده است. به عبارتی دیگر، جمعی از دختران مادر رفتار خود سعی می‌کنند که مانند مردان دو نسل قبل رفتار کنند. واقعاً هرچه آن‌ها ریخته‌اند، برخی از این عزیزان ما، دارند

سن نیو. یعنی از یک جوان هفده یا هجده ساله، به لحاظ رفتاری، نوع لباس پوشیدن، خواست‌ها و تعابیلات، همان انتظاری را داشتند که از یک فرد چهل یا پنجاه ساله. پیدا است که بنابراین چنین رویدادی جوان را سرکش و عصیانگر می‌کند. بگذرم از آن که فرزندان و جوانان بسیاری از افراد سرشناس، خودشان نیز به گفته‌های بزرگ ترهلیشان عمل نمی‌کنند. اگر تمام این‌ها را در کنار فسادهای مالی و اداری، بیکاری، وفور مواد مخدوشایداز همه بدتر تبعیض بگذاریم، دیگر به کدام دلیل وضع باید بهتر از این که هسته باشد؟

